

عنوان مقاله:

اثر گلوتامین بر رشد، شاخص های خونی و ایمنی در بچه تاس ماهیان سبیری (Acipenser baerii, Brandt ۱۸۶۹)

محل انتشار:

فصلنامه فیزیولوژی و بیوتکنولوژی آبزیان، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

سامان درویشی - کارشناس ارشد شیلات، گروه شیلات، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران

حسین خارا - دانشیار گروه شیلات، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران

محدثه احمدنژاد - استادیار پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

خلاصه مقاله:

تاس ماهی سبیری گونه مناسبی برای آبی پروری است. مطالعه حاضر به منظور بررسی اثر گلوتامین روی رشد و شاخص های خونی و ایمنی بچه تاس ماهی سبیری و آگاهی از مقادیر بهینه گلوتامین در شرایط پرورش به مدت ۸ هفته انجام شد. این بررسی روی ۱۲۶ قطعه ماهی با میانگین وزنی $71/45 \pm 56/7$ گرم در شش تیمار (شاهد، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۳۰ گرم گلوتامین در هر کیلوگرم جیره) و سه تکرار انجام شد. نتایج نشان داد اختلاف معنی داری در شاخص های رشد وجود نداشت ($P < 0.05$). وزن نهایی، طول نهایی، درصد افزایش وزن بدن، ضریب تبدیل غذایی، ضریب رشد ویژه و نرخ رشد روزانه در ماهیان تغذیه شده از جیره محتوی ۳۰ گرم گلوتامین در هر کیلوگرم جیره نسبت به تیمارهای دیگر در سطح بالاتری بود. بیشترین ضریب چاقی نیز در ماهیان تغذیه شده از جیره محتوی ۵ گرم گلوتامین در هر کیلوگرم جیره مشاهده شد. همچنین، اختلاف معنی داری در تعداد گلبول های و سفید، میزان هموگلوبین، هماتوکریت، MCHC، MCH، MCV، نوتروفیل و لیزوزیم وجود نداشت ($P < 0.05$). اما لنفوسیت، مونوسیت، اتوزینوفیل، IgM و ایمونوگلوبین کل اختلاف معنی دار داشتند ($P < 0.05$). گلوتامین تاثیر معنی داری در اکثر شاخص های خونی تاس- ماهی سبیری نداشت، ولی افزایش شاخص های ایمنی مانند لنفوسیت، مونوسیت، ایمونوگلوبین کل و IgM مشاهده شد. به نظر می رسد که افزودن اسید آمینه گلوتامین به جیره پایه در این رده سنی و شرایط پرورشی ضرورتی نداشت و جیره پایه نیازهای ماهیان را برآورده کرده است.

کلمات کلیدی:

گلوتامین، رشد، شاخص های خونی و ایمنی، تاس ماهی سبیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1932229>

